

Lekcja z życia Absaloma

W biblijnym opisie buntu Absaloma umysły poważne mogą znaleźć dla siebie kilka ważnych lekcji. Przede wszystkim w postępowaniu Absaloma zauważyć można brak poszanowania dla rodziców, a przecież doświadczenia i mądrość starszych osób stanowią dla młodego człowieka dobrą ochronę, szczególnie gdy połączone są z miłością rodzicielską, która zawsze pragnie dobra dla dzieci, chroni je przed różnymi życiowymi bólami, których rodzice są świadomi dzięki doświadczeniu lub obserwacji.

Młodzież, niestety, zbyt często odrzuca tę od Boga przygotowaną i zalecaną ochronę, aż w końcu poznaje swoją nierozagę przez gorzkie doświadczenia. Młodzieńcza ambicja z natury rzeczy maluje dla siebie chwalebny przyszłość i odważnie, niepohamowanie, niemądrze rzuca się do nowych pomysłów, marząc o powodzeniu. Dopiero z czasem te piękne marzenia nikną pod surową rzeczywistością życia.

Tak sprawa miała się z Absalomem i tak ona ma się z każdą osobą, która lekceważy Boskie przykazanie:

„Czcij ojca twego i matkę swoją”.

Paweł apostoł zgodnie z tym przykazaniem również

radzi:

„Dziatek, posłuszne bądźcie rodzicom” – Kol. 3:20.

Obowiązek czczenia rodziców sięga jednak dalej niż nakaz posłuszeństwa, który ogranicza się tylko do dzieciństwa i nie obejmuje wieku dojrzałego. Obowiązek czczenia, czyli okazywania rodzicom należnego szacunku i poważania, trwa od kolebki aż do grobu. Więcej nawet, i po śmierci wciąż jeszcze powinni oni zajmować zaszczytne miejsce w pamięci swoich dzieci. Nic tak nie upiększa charakteru młodego człowieka, jak okazywanie odpowiedniego szacunku wobec ludzi dojrzałych, a zwłaszcza wobec starców:

„Przed człowiekiem sędziwym powstań, a czcij osobę starego”

mówi Boski Zakon – 3 Mojż. 19:32.

Watch Tower

R-2024

„Straż” 1953/2 str. 26